

Să ne rugăm pentru...

... **fam. Meici.** Să ne rugăm pentru fam. Meici, ca în urma încercării suferite prin trecerea la Domnul a micuțului lor Elias, El să le dea tăria de a merge cu speranță înainte, să le mângâie inimile frânte de durere și să le umple cu pacea Lui Divină, în speranța revederii.

... **credință și identitate în Hristos.** Doamne, ne smerim înaintea Atotputerniciei Tale și Te rugăm, umple-ne din nou inimile cu credință, ajută-ne să privim tot mai mult în Sus și nu ne lăsa pradă celui rău sau pornirilor noastre pământești, ci adu-ne aminte Cine ești, cine suntem și cât de prețioși suntem pentru Tine!

*"Bucurați-vă cu cei ce se bucură; plângeți cu cei ce plâng."
(Romani 12:15)*

PROGRAMUL BISERICII

MARȚI 18 - 20 Rugăciune

JOI 18 - 20 Studiu biblic

DUMINICĂ 09 - 10:30 | 11 - 12:30

18 - 20 Servicii divine

BISERICA POARTA CERULUI
WWW.POARTACERULUI.RO
STR. BANUL MĂRĂCINE NR. 25

PASTOR	NELU FILIP	0745 306 431
PASTOR	EUSEBIU STĂNILĂ	0722 800 691
PREZBITER	SANDU GULER	0722 510 842
PREZBITER	RAUL DAMEAN	0734 539 044
DIACON	CĂLIN MARTINCONI	0724 700 470
DIACON	CIPRIAN MUNTEAN	0765 459 691
DIACON	ELISEI URSAN	0767 320 559
DIACON	FLORIN SILAGHI	0724 529 836
DIACON	SORIN STREIANU	0723 817 964

DĂRUIEȘTE

DONAȚII PENTRU LUCRĂRILE BISERICII SE POT FACE PRIN TRANSFER BANCAR ÎN CONTURILE:

Beneficiar: Biserica Pentecostală Poarta Cerului

IBAN RON: RO62BRDE360SV47409193600
Cod SWIFT: RNCBROBU

IBAN USD: RO62BRDE360SV47965003600
Cod SWIFT: BRDE ROBU

IBAN EUR: RO94RNCB0249116670050001
Cod SWIFT: RNCB RO BU
CUI 18547150

COLECTIVUL DE REDACȚIE

Teo Laze | Dana Popa | Ildikó Trică
Andrada Popa | Alina Avram | Dani Ardelean

Pentru materiale, sugestii și propuneri, așteptăm să ne scrieți la adresa de e-mail:
buletin.duminical@yahoo.com

CITEȘTE SAU DESCARCĂ BULETINUL DUMINICAL PE
WWW.POARTACERULUI.RO, SECȚIUNEA „RESURSE MEDIA”.
DACĂ MESAJUL ACESTUI BULETIN CREZI CĂ ADUCE ÎNCURAJARE,
OFERĂ-L UNUI PRIETEN ÎN NEVOIE.

WWW.POARTACERULUI.RO

BULETIN DUMINICAL NR. 730 || 08.08..2021

„Dacă aduceți multă roadă, prin aceasta Tatăl Meu va fi proslăvit și voi veți fi astfel ucenicii Mei.” (Ioan 15:8) | Deziderat Poarta Cerului 2021

BISERICA
POARTA CERULUI

VREI SĂ AI O CREDINȚĂ MARE?

Toți am dori ca Domnul Isus să ne laude și să spună că avem o credință mare. Sutașul roman nu făcea parte nici din biserică, nici din popor. Câteodată, din cele mai neașteptate locuri Dumnezeu scoate oameni care să-L slujească cu credință mare.

Pentru o credință mare **trebuie să-L recunoști pe Isus Hristos ca Domn.** Sutașul putea să vadă în El un zeu, oricum se închinau la destui. Putea să creadă că ar fi vreun prooroc sau vreun învățător. Totuși, a crezut că Isus este Domnul. Pentru tine, cine este Isus?

Pentru o credință mare **trebuie să te smerești.** Oricare din noi L-am fi primit în casa noastră pe Isus fără să stăm mult pe gânduri. Sutașul s-a simțit nevrednic. S-a uitat la el și a văzut ce mic e. S-a uitat la Hristos și L-a văzut pe Dumnezeu. Nici măcar nu s-a simțit vrednic să meargă cu El câțiva pași.

Pentru o credință mare este nevoie **doar de un cuvânt.** De cele mai multe ori, ne rugăm și accesoriem rugăciunea noastră cu vorbe frumoase, o prezentăm învăluită în cele mai meșteșugite gânduri, dar, o credință mare are nevoie doar de o vorbă de la Hristos. Sutașul a

cerut de la Isus doar un cuvânt. Să-L rugăm pe Dumnezeu să zică un cuvânt în dreptul familiei noastre, în dreptul problemelor, în dreptul neputinței sau a bolii... Poate chiar și un cuvânt în dreptul țării...

O credință mare este **însoțită de slujire.** Dumnezeu nu ne vindecă, pentru ca noi să mergem la plajă sau să nu facem nimic. S-a atins de soacra lui Petru și imediat aceasta a început să le slujească. Orbul vindecat a mers după Isus. Dorca a fost înviată, pentru că a avut o credință în mișcare și făcea ceva.

Sutașul roman nici măcar **nu s-a rugat pentru el, ci pentru robul lui.** Parcă avea ceva din Hristos, care S-a rugat pentru noi.

Credința este o alegere pe care o exercităm în fiecare zi, dar este și un **dar de Sus. E cu atât mai mare, cu cât o practicăm mai mult.**

O credință mare e specială, dar o poate avea fiecare din noi. Vrei să o ai și tu?

Articol scris de Alexandru Fintoiu
www.fiti-oameni.ro

FAMILIA MUNTEAN

“Binecuvântă, suflete, pe Domnul și nu uita niciuna din binefacerile Lui!” (Psalmul 103:2). Viața noastră este suma binefacerilor lui Dumnezeu. De aceea, în biserica *Poarta Cerului* Îl recunoaștem pe Dumnezeu în toate căile noastre, știind că El e Sursa binefacerilor de care ne bucurăm zilnic. Împreună cu biserica recunoaște purtarea de grijă a lui Dumnezeu în viața lor și familia Muntean – Mircea și Cami. Ei sunt mulțumitori Domnului pentru această familie, și totodată suntem bucuroși să facem parte din aceeași biserică!

Mircea și Cami s-au unit ca familie în 2 martie 2002. Dumnezeu i-a binecuvântat și cu 4 copii: **Ruben** – 18 ani, **Lucas** – 17 ani, **Lois** – 13 ani și **Robert** – 5 ani.

Dumnezeu binecuvântează biserica prin slujirea familiei Muntean: Mircea, în departamentul de ordine, Cami – la grupele de copii, iar Lucas în departamentul media.

Versetul familiei: Psalmul 103:1-2 - “Binecuvântează, suflete, pe Domnul, și tot ce este în mine să binecuvânteze Numele Lui cel sfânt! Binecuvântează, suflete, pe Domnul și nu uita niciuna din binefacerile Lui!”

“Ca familie am experimentat de multe ori minuțiozitatea lui Dumnezeu. Acum 2 ani, Dumnezeu a îngăduit ca fetița noastră să treacă prin momente dificile de sănătate. Au fost momente în care medicii nu își dădeau seama care era problema ei, dar Dumnezeu ne-a înconjurat cu oameni deosebiți, cu teamă de El. Pe când eram într-un moment de cumpănă, unul dintre medicii care o supravegheau pe Lois, i-a cerut lui Dumnezeu ‘o direcție, o călăuzire’, pentru a înțelege care era problema fetiței noastre. Iar noi putem spune: Slăvit să fie Domnul pentru călăuzirea pe care a dat-o medicului! Și nu credem în coincidențe. Credem într-un Dumnezeu care este alături de copiii Lui și în cele mai dificile momente”.

Familia Muntean se roagă să fie o bună mărturie pentru Numele Domnului și vor ca toată casa lor să stea lângă Dumnezeu: “Domnul să ne ajute să fim o lumină în lume, trăind o viață în care să se reflecte bunătatea Domnului. Să ne dea înțelepciune să știm cum să ne creștem copii, iar ei să își dorească o viață împreună cu Domnul vieții.”

Astăzi și întreaga săptămână viitoare dorim să ne rugăm pentru familia Muntean,

aducând înaintea Domnului această familie binecuvântată. Domnul să Se îngrijească de toate nevoile lor aici pe pământ și să le fie alături la fiecare pas! El să-i ajute să rămână o binecuvântare pentru cei din jur și pentru biserică!

Articol scris de
Alina Avram

Urăm
„La mulți ani!”
în umblarea cu Domnul
celor care își serbează
ziua de naștere
săptămâna viitoare:

| DUMINICĂ 08 AUGUST |
Daniel Ognean
Flavius Avramescu
Iasmina Pantea
Samuel Rogojină
Sorin Coldea

| LUNI 09 AUGUST |
Ayan Melen
Beniamin Olteanu
David Candreanu
Maricica Acatrinei
Simona Drăgoi

| MARȚI 10 AUGUST |
Amalia Dodea
Carmen Birda
Nelu Filip
Romulus Opriș

| MIERCURI 11 AUGUST |
Alexandru Oneț
Cristina Șăulean
Daria Jurca

| JOI 12 AUGUST |
Adela Micșa
Bianca Tomuța
Cristina Iudean-Eremie
Mario Vârlan
Sebastian Balogh
Vasile Prială

| VINERI 13 AUGUST |
Darius Bălaj
Eliza Negruț
Felicia Glokner
Laura Proinea
Mircea Costea

| SÂMBĂȚĂ 14 AUGUST |
Abiatar Văcari
Damaris Copăceanu
Eliza Martinconi
Hafia Corjuc
Marius Sabou
George Pandor

“Intrați cu laude pe porțile Lui, intrați cu cântări în curțile Lui! Lăudați-L și binecuvântați-L Numele!” (Psalmii 100:4)

RECENZIE DE CARTE

„Nu așa trebuia să fie”

O călătorie prin cel mai greu anotimp al vieții

de Lysa TerKeurst

Prezumtă, viața are anotimpurile ei. Într-o cadență pe care n-o putem controla, se inserează în viața noastră evenimente și perioade greu de suportat. Nu sunt necazuri imaginate, îngrijorări puerile sau fabulații ieftine. **Sunt situații concrete, complexe și care produc o durere teribilă. Atunci dezamăgirea ne copleșește, iar farul speranței se stinge** sau – poate – se ascunde în ceața întristării.

Despre o asemenea călătorie prin cel mai greu anotimp al vieții este și cartea scrisă de Lysa TerKeurst.

Intitulată sugestiv, „Nu așa trebuia să fie”, lucrarea ne este oferită în limba română de Editura Scriptum, în condiții grafice excelente. Premisa autoarei? „Distanța dintre ceea ce am crezut că va fi și ceea ce este” – un hău pe care toți trebuie să-l traversăm, într-un fel sau altul.

Desprinși de grădina Edenului (prin Cădere) și în drum spre grădina Raiului (prin Răscumpărare), **iată-ne parcurgând un itinerar extraordinar, sortit unui final fericit.** Dacă privim lucrurile din această perspectivă, atunci tot ceea ce ni se întâmplă sunt **elemente de traseu.** Aceste „elemente” înfăptuiesc mai mult decât anunță și sunt, în

realitatea lor spirituală, mai mult decât par. **Providența tainică a lui Dumnezeu țese pentru fiecare destin ceva maiestuos, o pânză multicoloră și formidabilă.** Ce trebuie să facem noi? Să suportăm cu demnitate procesul, ba chiar să-l transformăm în ceva folositor.

„Dezamăgirea nu dovedește că Dumnezeu împiedică împlinirea lucrurilor bune pentru noi. Uneori, ea este calea pe care El ne conduce Acasă. Dar, ca să vedem cu claritate asta și pentru a înțelege așa cum se cuvine ceea ce se petrece cu adevărat, trebuie să facem un pas înapoi și să o punem în perspectiva poveștii iubirii nețărmurite a lui Dumnezeu pentru noi. Acea poveste în care salvează și împacă omenirea cu El Însuși.”

În partea finală a ei, cartea **tratează toate acestea în termenii unei lupte spirituale.** Întreaga ființă umană este angajată în această luptă. Astfel, **gura mea este invitată la ADORARE** (cui mă închin); **mintea mea este destinată ATENȚIEI** (la ce mă concentrez); **ochii mei sunt responsabili cu ATRACȚIA** (ce îmi doresc); **chemarea mea determină AMBIȚIA** (cu ce-mi ocup timpul); **alegerile mele conduc invariabil spre ACȚIUNE** (cât sunt de statornic/ă).

Desigur, înșirarea lor într-o carte (sau aici) e atât de simplă și de corectă. Însă ele sunt menite să prindă viață, să ne transforme în adevărați viteji în marile confruntări.

Și, în cele din urmă, **dezamăgirea însăși devine un instrument folosit de Dumnezeu pentru creșterea noastră.** Fiecare experiență nefastă devine – prin puterea lui Dumnezeu de a preschimba răul în bine – o ocazie suplimentară de a ne dezvolta.